

unde scandalizentur, quibus id forte scire aliquando donabitur, cum jugiter sit conspicabilis et inextremabilis species ejus: invisibilibus cœli, unde non solum detur pacis formositas, sed et debilitatis sospitas fluere in eam non desistat.

His ea quæ sequuntur jucundo satis auspicio astipulari noscuntur. Nam regressis nobis ad locum memorati concessus, veniunt celeriter ad decanum plures, qui dicerent mulierem quamdam, lumine oculorum multis annis privatam, primo sancti corporis tactu visum recepisse. Suggestum etiam, ut classicum pulsari, atque *Te Deum laudamus* vocibus altisonis Dominus decanus decantari jubeat. Verum istud nos vehementer dissuasimus, quia ignota fuit eis ipsa mulier, ne forte conficta cæcitate lumen mentiretur se de novo recepisse quo jam annosa nullo tempore caruisset. Unde [f. multo tempore] veritatem super hoc, et super aliis quæ procul dubio audiri contingeret, signis diligentissime semper inquirendam primitus, et non nisi certissime probata, quolibet modo propalanda esse aut publice prædicanda monuimus.

Dum igitur super his disceptio aliquantula inter nos et clericos haberetur, accurrunt et alii, de muliere altera indubitatum referentes miraculum. Dum enim matronæ quædam devota oblatione facta juxta corpus insisteret piis precibus, crumenam sibi a zona dependentem, et solidos aliquot argenteos continentem, fur clandestinus repente incidit. Qui mox, nullo adhuc mortalium præter ipsam, quod fecerat, agnoscente percutitur subita cæcitate. Hinc quoque, ut refert, quo gressum tenderet, prorsus nesciebat. Qui nimio attritus timore, cum aliquandiu huc illucque, tanquam ebrius et crapulatus a vino, nutando abire tentaret, nec posset, cum jam oculos in se plurimorum his gestibus converteret, et, quidnam sibi esset,

ut ita gesticularetur in loco tali, inquirerent circumstantes, manum cum bursa nihil dicendo tetendit in altum, quid egisset, rebus ipsis manifestans, et, quid statim perulisset, voce lugulari subinfereans. Inspicit et agnoscit mulier suam in manu sacrilegi incisoris loculum: cui fur ille restituit quod abstulit, et mox lumen recepit quod amisit. Recepit et illa pecuniam quam perdidit, et immensis attollit præconiis patroni clementiam quem devota mente adivit. De præcedenti quoque muliere, quod revera diu cæca fuerit, et amissum lumen ibidem receperit, in brevi post hæc certius innotuit.

Tantus interea flebat concursus populorum, ut infra modicum tempus quadraginta marcarum summam oblatorum quantitas excederet. Jacentem autem in medio filium lucis die et nocte ambiebant viri et femine, tenentes in manibus cereos ardentis, et in modum coronæ gloriæ et honore coronatum a Domino continue cingentes. Tunc etiam magister Leycestrensis, vir litteratus et industrius, hujusmodi distichon ad pedes ejus posuit, in quo multiplices virtutum ejus prærogativas breviter expressit, dicens:

Pontificum baculus, monachorum norma, scholarum Consultor, regum malleus, Hugo fuit.

Die postera, dum portaretur ad tumulum, mutilatur line scissione crebra sacrarum, quibus induebatur vestium. Sacrarum enim vel sanctificari admodum se credebat, quisquis sacrilegium tale committere valisset, ut a sacro sacri aliquid rapuisset. Sepultus autem est, sicut ipse nobis præceperat, secus parietem, non procul ab altari Sancti Joannis Baptistæ, et, sicut visum est, propter accessum confluentis populi magis congruere, a boreali ipsius ædis regione, ad gloriam Dei, qui vivit et gloriatur super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

Explicit Vita sancti Hugonis episcopi Lincolnensis.

BEATI HUGONIS

LINCOLNIENSIS EPISCOPI

LITTERÆ CONSTITUTIONUM IN VISITATIONE.

(*Monasticon Anglic.*, I, 924. edit. 1682.)

Omnibus Christi fidelibus ad quos præsens scriptum pervenerit, Hæc, Dei gratia Lincolnis episcopus, salutem in Domino.

Cum ad congregationem ancillarum Christi de Coton, causa visitationis ex officii nostri debito faciendæ accederemus, ad ea quæ didicimus ibidem corrigenda, remedium studuimus adhibere. Adversantes igitur multitudinem monialium ampliore

quam sustinere valeant domus illius facultates, habitare, statuimus, cum consensu magistri, priorissæ, et conventus, quod congregatio monialium, de cætero, trigintarium numerum non excedat, sororum numerus sub denario concludatur, duodecim fratres conversi ad officia ruralia sicut ibidem exercenda. Magister capellanus, cum duobus capellanis tantum, ad divina deputentur adimplenda. Nulli vero religio-

nis habitus in eadem domo tribuatur, donec minutus A fuerit præsens conventus ad numerum prætaxatum, nisi propter manifestam domus utilitatem, et hoc ex speciali licentia diocæsani. Sigillum domus sub custodia magistri, priorissæ et monialium ad hoc communiter electæ, cujus religio fuerit, et discretio approbata, sub clavi triplici reseruetur, nec aliquod scriptum inde signetur, sine conscientia totius capituli, vel majoris, vel sanioris partis ejusdem. Redditus omnes instaura, proventus quicumque, singulis annis redigantur in scriptum, quod priorissæ et sub-priorissæ, et cæteris quatuor de melioribus et prudentioribus, a toto capitulo, vel majori ac saniori parte communiter electis, tradatur custodiendum. Magister et procuratores domus, totam pecuniam domus in denariis vel hujusmodi ex quacumque B causa domui sue provenientem cum coram eisdem sex numerata fuerit, sub sigillo magistri signatam ipsis tradent, quam eandem ad negotia domus expedienda, quoties necesse fuerit, et quantum opus fuerit, sub fidei testimonio, tam magistri quam aliorum sine difficultate liberabunt, et residuum sigillo magistri signatum iterato reponent. Singulis autem mensibus eadem sex computum audient de simplicibus ejusdem domus expensis. Et quoniam abdicatio proprietatis professioni religiosorum est annexa, firmiter inhibuimus, ne qua, vel quis in eadem domo, post susceptum religionis habitum aliquid proprium habere præsumat, sed sint eis omnia communia. Eodem etiam pane, tam moniales, capellani, fratres

et sorores, quam hospites vescantur, et potum habeant eundem; excepto quod infirmorum necessitati, prout opportunum fuerit, delicatius provideatur. Quia vero per frequentiam secularium quies religiosorum turbari solet, prohibuimus, ne vir, vel mulier recipiatur in habitu sæculari moram facturus in domo memorata, nisi forsitan hospitalitatis gratia quis ibi pernoctaverit. Item ne quis vel qua, sive secularis, sive religiosæ professionis aliunde veniens, cum sola moniali solus vel sola loquatur, sed honesto testimonio, tali, quod sinistra careat suspitione, et cum licentia, secundum regulam suam ab his quæ præsunt, obtenta. Præterea, quia religiosis, et præsertim in sexu mulieri, discurrere, vel vagari modis omnibus est inhonestum, constituimus ne soror, vel monialis, apud grangiam moretur, causa nutrimentorum animalium, vel aliqua qualibet occasione. Moniales etiam causa visitandi proximos, aut parentes, nullatenus extra mittantur, ex earum sola voluntate vel levi qualibet occasione, nec tandem ullo modo, sine magistri et priorissæ licentia speciali, et maxima, ac cognita necessitate. Quia Simoniaca pravitatis plures in errores et interitum adduxit, animarum saluti providere volentes, districtè prohibuimus, ne vir vel mulier, pro pecunia vel re qualibet temporali recipiatur unquam ibidem ex pacto. Sub anathematis interminatione præcipientes quod omnia præternissa salubriter a nobis constituta firmiter ab omnibus utriusque sexus in eadem domo serventur in perpetuum.

BEATI HUGONIS DIPLOMATA.

I.

Charta donatorum concessionem recitans et confirmans.
(*Monastic. Ang.*, tom. III, p. 84, edit. 1675; tom. I, p. 84, edit. 1682.)

Universis Christi fidelibus ad quos præsens scriptum pervenerit, Illico, Dei gratia Lincolnensis episcopus salutem in Domino.

Quoniam ea quæ ad sustentationem pauperum Christi divino instinctu collata sunt beneficia, ne malignantium possint retentari perversitate, episcopalis auctoritatis suffragio tenemur communire. Ad universitatis vestræ notitiam volumus pervenire, nos rata huic et præsentis scripto confirmare Deo et Ecclesiæ S. Joannis Evangelistæ hospitalis de Brakeley, et fratribus ibidem Deo servientibus, beneficia omnia quæ eis a Christi fidelibus fuerint divino instinctu collata, et eorum usibus deputata, de quibus, ut ad omnium notitiam possint pervenire, propriis vocabulis censuimus annotare. Inspectis igitur char-

C tis, quas habent prædicti fratres ex dono bonæ memoriæ comitis de Legircestre Roberti senioris, et filii ejus comitis de Legrecestre, Roberti scilicet junioris,

Inprimis ratam habemus et confirmamus foundationem Ecclesiæ Sancti Joannis apostoli et evangelistæ hospitalis de Brakeley, et eandem ecclesiam cum eodem hospitali, sicut in chartis prædictorum patronorum, quas vidimus, exprimentur liberam et quietam ab omni subjectione esse statuimus. Salvo moni vero prædicti hospitalis magistro, et successoribus ejus et fratribus in ipso hospitali commorantibus ad sacerdotii gradum provecis concedimus, ut ad honorem Dei, et pro salute fundatorum, et omnium fidelium divina in ipsa capella celebrent mysteria; ita tamen quod parochiali ecclesiâ aliquo casu vacante, liceat prædictis fratribus, exclusis eorum communicatis et interdictis, submissa voce divini officia celebrare; venerabili patre et domino beati